

anden Form end den, det nu har faaet. Der blev foreslaaet Stiftsudvalg, og fra Underudvalget gik man enig ind til Hovedudvalget med et Forslag om Stiftsudvalg, bestaaende af en Jurist som Formand, to landbrugskyndige og to bygningskyndige læge Medlemmer, valgte af Menighedsraadene. Dermed var ogsaa stærkt understreget den økonomiske Karakter, som Forudsætningen var. Imidlertid gik Forhandlingerne om dette Forslag adskillige Gange frem og tilbage mellem Hovedudvalget og Underudvalget, og det fik til Slut den Form, som det nu har faaet, og som den højtærede Minister altsaa har optaget, den Form, at det skal være Provstiudvalg, at der skal være et Udvalg for hvert Provsti, og det skal sammensættes af Provsten, en Præst, valgt af Præsterne, og tre læge Medlemmer, valgte af de valgte Medlemmer. Af det kirkelige Udvalgs Betænkning vil det ses, at det er ikke den Form, jeg har ønsket. Da Lovforslaget imidlertid fastslaar, at det er de økonomiske Anliggender, Bygningsvæsen, Landbrug og Regnskabsvæsen, som det foreslaaede Udvalg skal beskæftige sig med, en Begrænsning, som jeg fuldkommen ønsker og gerne vil have yderligere fastslaet, haaber jeg, at der i det Udvalg, som bliver nedsat, maa blive gjort Forsøg paa at finde en Form, som kan være helt tilfredsstillende. Jeg vil gerne understrege, at Grundlaget for Ønsket om saadanne Udvalgs Oprettelse var Hensynet til Administrationen og til den økonomiske Ordning; derom var, som sagt, hele det kirkelige Udvalgs Underudvalg, som meget indgaaende behandlede dette Spørgsmaal, fuldkommen enig. Og naar dette holdes fast, og der i det Udvalg, som nu nedsættes, arbejdes ud fra dette Synspunkt, er det mit Haab, at det skal lykkes paa et rent sagligt Grundlag at finde en praktisk Ordning, baade med Hensyn til Sammensætning og Omraade for Udvalgene, som kan føre til, at de kommer til at opfylde deres Bestemmelse paa en god Maade og virke til Gavn.

I det syvende Afsnit er der ikke foretaget mange Ændringer i det bestaaende. Ansøgningsfristen er nedsat fra 4 til 3 Uger, og i § 75 er der truffet nogle Bestemmelser angaaende nogle Honorarer for udført Tjeneste i et andet Pastorat under Vakance; man haaber, at det vil føre til nogen Besparelse.

Det er i det væsentlige de Betragtninger, som jeg har ønsket at fremsætte angaaende Hovedforslaget mellem de tre Forslag, jeg har den Ære at skulle omtale her. Jeg skal saa gaa over til at omtale Lovforslaget

om Kirkers Bestyrelse. Den nuværende Lov om Kirkers Bestyrelse er af ny Dato, fra 1. Oktober 1915. Det er derfor kun Hensynet til Genforeningen med Sønderjylland, som har gjort en Revision paakrævet, og de Forandringer, der foreslaas, er ikke mange. Den første væsentlige Forandring er, at man ikke skal bibeholde det Medlem af Kirkebestyrelsen, som er valgt af Kommunalbestyrelsen. Som det vil fremgaa ogsaa af det kirkelige Udvalgs Betænkning, har jeg hørt til det Mindretal, der saa en Fordel i at bibeholde det kommunalt valgte Medlem. En af de væsentligste Grunde, der forekommer mig at tale derfor, er den, der staar i Forbindelse med den Bestemmelse, jeg omtalte før, at Menighedsraadene skal have Lov til at antage Kirkebetjentene. Jeg gaar nemlig ud fra, at hvor der kunde være Vanskelighed ved at finde en Kirkesanger, dersom man ikke har en Lærer, der egner sig til det, der kunde det have en vis Betydning, at Kommunalbestyrelsen i Kirkebestyrelsen havde en Mand, der netop ogsaa ved Lærerkaldelsen kunde have det i Tanke; men ganske vist, skulde man opretholde Udtrykket Kirkebestyrelsen som den, der staar med Retten til at ansætte Kirkebetjentene og ikke som foreslaaet Menighedsraadet. Jeg betragter dog ikke dette Spørgsmaal som et særlig stort Spørgsmaal. Desuden mener jeg, at man i det praktiske Liv som Regel vil kunne regne med, at der er saa megen Samfølelse mellem Menighedsraadet og Kommunalbestyrelsen, at det nævnte Hensyn bliver taget alligevel.

Dertil kommer Hensynet til Kirkeligningen. Den højtærede Minister sagde, at der ikke har vist sig nogen Uoverensstemmelse mellem Kommunalbestyrelser og Menighedsraadene, og det er vist rigtigt. Jeg vil ogsaa indrømme, at alt som Kirkeligningen i det hele taget stiger, saadan at den hjemlige Del bliver saa forsvindende i Forhold til det hele, taler dette Punkt ikke med samme Vægt for Bibeholdelsen af det kommunale Medlem, som det oprindeligt gjorde; men det er et Spørgsmaal, som altid kan overvejes.

Det foreslaas, at Menighedsraadene fremtidig i alle Tilfælde skal nedsætte et snævrere Udvalg til at varetage de daglige Forretninger med Hensyn til Kirkernes Bestyrelse. I den nuværende Menighedsraadslov er det en Tilladelse. Jeg tror, at med den Størrelse, Menighedsraadene nu vil faa, er det praktisk, at det bliver det almindelige. Jeg vil blot henstille, om det ikke var lige saa rigtigt, om man havde brugt det Udtryk, som det kirkelige Udvalg har